

SAMOROST

číslo 1 / rok 2019 / ročník 40

ČASOPIS LESNICKÝCH ŠKOL V PÍSKU

...UŽ MOC ÚVODNÍKŮ NENAPÍŠU, VĚK JE VĚK.

V tomto čísle další splněný dluh, fotografie Štěpánky Špinderové. Nevím, asi to nebude náhoda, náhody přece neexistují, ale vždycky když odejdou významné autorské osobnosti, prakticky hned se vyloupnou jejich nástupci. Takže nadějným prozaikem se místo Tomáše Urbana jeví Daniel Prchal v 1. B, místo Marie Koubové píše básně Dominik Farakas z 2. B.

Třešinka na dortu, František Pulkrábek z 1. A je velmi schopný skladatel a interpret vlastních folkových skladeb, mající za sebou už první písecké veřejné vystoupení. Čtete uvnitř listu.

Teď ještě aby se v září objevili nějací muzikanti a budu spokojený. Jinak jako vždy, zápisky a fotografie z cest, výsledky maturit, studentské volby do Evropské unie.

Pěkné počtení a ještě pěknější prázdniny přeji.

-moon-

BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Dne 18. 2. 2019 se v naší škole konalo školní kolo biologické olympiády s tématem „Mládí vpřed“. Byli jsme rozdělení do dvou kategorií podle ročníků, (1. a 2. ročník jedna skupina a 3. a 4. ročník druhá skupina).

Zahájení soutěže proběhlo ve třídě, kde jsme každý dostali číslo a zadání olympiády. Část soutěžících se poté odebrala do laboratoře, kde probíhala poznávačka a laboratorní úlohy. V poznávačce jsme určovali 15 druhů živočichů a 15 druhů rostlin. V laboratorních úlohách jsme například pozorovali larvy „moučného červa“, mikroskopovali pupeny jírovce nebo třeba rozpouštěli skořápku vajec v kyselině chlorovodíkové a tak dále. Část soutěžících, která zůstala ve třídě, mezitím vyplnila písemnou část olympiády a poté se postupně vystřídalala se skupinou v laboratoři.

Školní kolo biologické olympiády pak dopadlo následovně: v kategorii starších vyhrála Aneta Hroncová (4. A) spolu s Rostislavem Rychlíkem (3. A) a Miroslavem Kortusem (4. B) na druhém a třetím místě. V kategorii mladších se pak umístil na prvním místě Daniel Prchal (1. B), druhé místo obsadila Žaneta Žežulářová (2. B) a na třetím místě Adam Kučera (1. B)

Žaneta Žežulářová (2.B.)

STUDENTSKÉ VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU 2019

Také v tomto roce se naše zapojila do projektu „Jednoho dne na školách“, a to do studentských voleb. Hned na úvod je třeba říci, že na škole tato akce proběhla značně zmateně, stejně jako v celém státě.

Jednak jsme dlouho čekali na volební lístky, což bylo pochopitelné, protože vysoký počet kandidujících stran a hnutí vzhledem k napnutému termínu nebylo snadné zvládnout. Nakonec přišel pokyn volby na školách uspořádat ve dnech 6. a 7. května, tzn. pondělí a úterý, ve středu už byl státní svátek. Pohoda, až na to, že v úterý už bylo poslední zvonění a na volby zbyl jeden den. Takže letem světem, žádné volební místnosti, ani plenty. Proto si poděkování zaslouží všichni za zodpovědný přístup, volební komise Jiří Heřmánek, Rosta Rychlík, kolegové učitelé i žáci.

A teď k výsledkům.

V celé republice se zúčastnilo 246 škol, z toho 134 gymnázií, 90 středních odborných škola 22 středních odborných učilišť. Celkem 18 758 platných hlasů.

V jižních Čechách 14 škol, 9 gymnázií, 4 střední odborné školy a 1 střední odborné učiliště, tzn. to naše.

Celorepublikové výsledky: Česká pirátská strana 24,8 %, Starostové s regionálními partnery 12,06 % a na třetím místě ANO, vytrolíme parlament 10,48 %.

V tomto případě se asi projevil proslulý studentský smysl pro humor, nebo si většina hlasujících nepřčetla celý hlasovací lístek.

Na naší škole těsně zvítězila Občanská demokratická strana, 66 hlasů, Piráti 64 hlasů a třetí KSČM 39 hlasů. Že by opět smysl pro humor?

Na velké komentáře není prostor, ale pořád si myslím, i když pro to nemám žádné kvalifikované důvody, a navíc se střetávám i s některými kolegy, že se projevují sociální rozdíly mezi rodiči studentů na gymnáziích a na ostatních školách. Zvláště v Praze. I když výjimky samozřejmě existují.

PhDr. Libor Šimůnek

FOTOGRAFIE ŠTĚPÁNKY ŠPINDEROVÉ

KRAJSKÉ KOLO ANGLICKÉ OLYMPIÁDY

Dne 26. 3. 2019 jsem s paní učitelkou Hanusovou jela na krajské kolo konverzační soutěže v anglickém jazyce do Českých Budějovic.

Po prezentaci a rozdělení do tří skupin jsme se přesunuli do velké místnosti, kde začala první část - konverzace. Bylo to trochu netradiční a dlouhé. Měli jsme například vymyslet nějakou schopnost a následně přede všemi vyprávět, proč bychom si vybrali tuto schopnost. Nebo jsme pracovali ve skupinách. Každý člen skupiny dostal nějaký obrázek a měli jsme vymyslet příběh, do kterého byly všechny tyto obrázky zakomponované. Bylo to těžké a myslím si, že z této části jsem dostala nejméně bodů. Poté už byl jen poslech a test. To bych osobně řekla, že jsem zvládla dobře, a tak jsem se spokojená, se spoustou nových zkušeností, vracela zpátky do Písku.

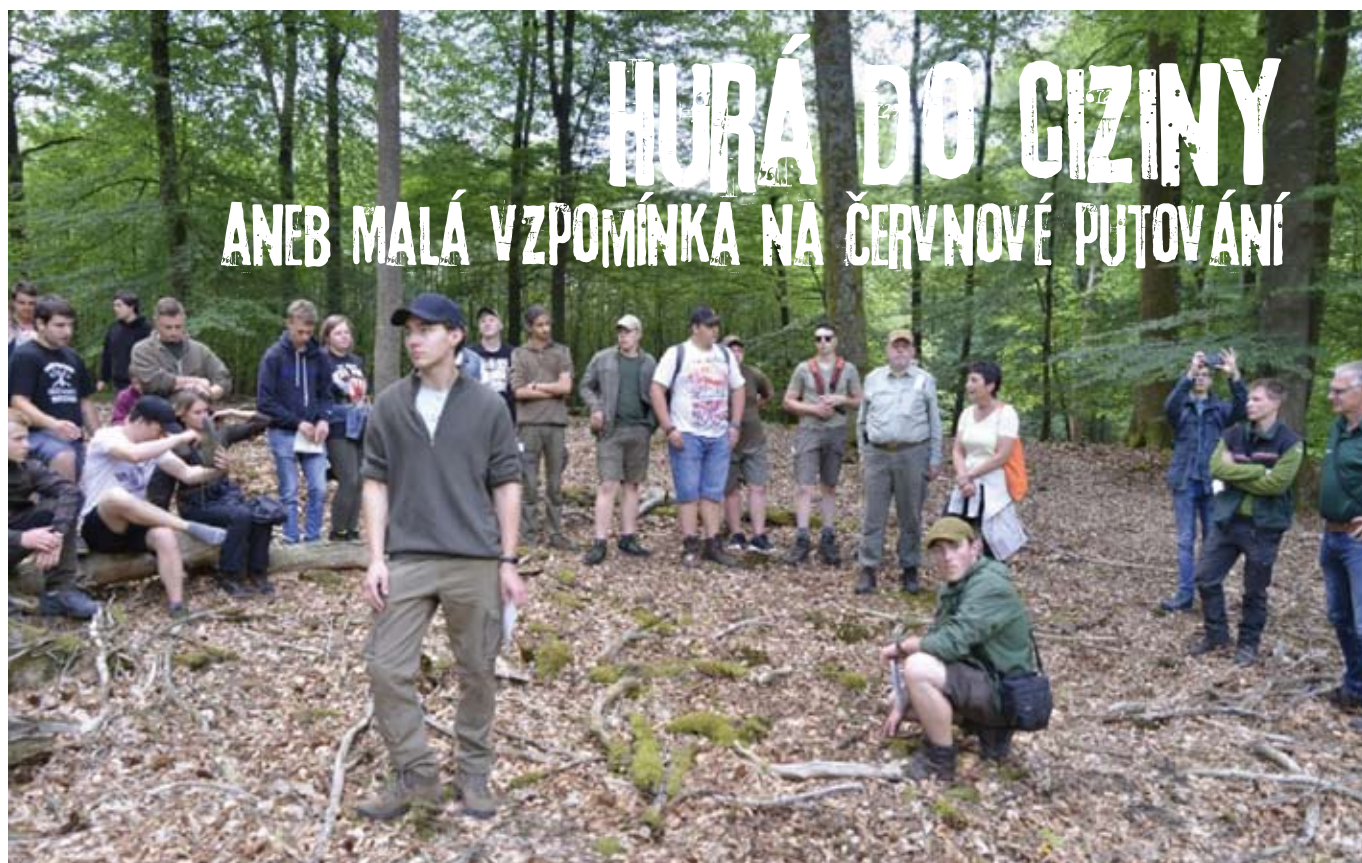
Michaela Požárová (2. B)

- 4. A** počet žáků 30, z toho 5 žáků neukončilo ročník – nepřipuštění k maturitě
písemky psalo 25 žáků / uspělo 19
ČJL 8 žáků, z toho didaktický test nenapsali 3 žáci | písemnou práci nenapsalo 5 žáků
ANJ 3 žáci, didaktický test 1 žák | písemnou práci nenapsali 2 žáci
MAT nenapsal 1 žák
- 4. B** počet žáků 29, z toho 2 žáci neukončili ročník – nepřipuštění k maturitě
písemky psalo 27 žáků / uspělo 23
ČJL 3 žáci, z toho didaktický test nenapsal 1 žák | písemnou práci nenapsali 2 žáci
NEJ 2 žáci, oba nenapsali písemnou
- Celkem: počet žáků 59 / maturovalo 52 / uspělo 42
% ze všech 71,19 / % z matur. 80,77

Teď budou následovat ústní zkoušky a první opravné termíny písemek na podzim. Opravy letošních písemných prací z ČJL bylo všeobecné vraždění neviňátek, tak uvidíme, jak se soudruzi z CERMATU pochlapí na podzim a hlavně, co se vylíhne v jejich hlavách přes zimu. Jestli bude zima mírná jako ta poslední, asi bychom se měli začít bát.

PhDr. Libor Šimůnek

Tak je to tady! Pondělí 17. 6. 2019, blíží se půlnoc, my taháme batohy, spacáky, tašky z našeho internátu a snažíme se vše nacpat do připraveného autobusu společnosti Busem Prachatice. Naštěstí tu jsou dva úžasní řidiči Renda a Jirka a ti nám pomohou uložit naše zavazadla. Vyřeší bravurně tento problém, stejně jako všechny ostatní dopravní potíže na naší cestě. V průběhu týdne navštívíme Německo, Francii – Alsasko a Švýcarsko. Cílem je poznávat západoevropské lesnictví a porovnat naše teoretické školní poznatky s praxí zahraničních kolegů. Tak hurá na cestu!

Úterní ráno po probdělé noci v autobuse bylo krušné. Ale srdečné přijetí zaměstnanců lesní správy v Kaiserslauternu nám pomohlo překonat velkou únavu. Jejich káva, teplé koláče a slané preclíky nás postavily na nohy, i přesto jsme nepříliš nadšeně vyrazili do porostu. Dub letní – naše dnešní téma. Elán a energické nasazení hajného pana Sauera nás rychle probraly. Měl se skutečně čím chlubit. V jeho revíru se nachází mnoho krásných dubových porostů, ukázal nám přirozené zmlazení, dubové mlaziny i kvalitní dospělé dubové porosty. Po malém občerstvení jsme se rozloučili a mazali na západ do jednoho ze sídel Evropské unie – do Štrasburku. Zde jsme proběhli historické centrum a prohlédli si nádhernou gotickou katedrálu. Když jsme večer dorazili do francouzského Colmaru, byli jsme všichni rádi. Bylo nutné lehnout na „kavalec“ a rychle načerpat síly na další dny.

Čekal nás pestrý program. Dvoudenní exkurzi ve Francii – v Alsasku připravil pan Gerard Wey, dlouholetý spolupracovník Lesnické školy v Písku. Pan Wey se celý život zabývá myslivostí, ochranou přírody, jeho celoživotní láskou je čáp bílý - symbol Alsaska, který byl ve Francii kdysi ohroženým druhem, a v 2. polovině 20. století málem vyhynul. Právě zásluhou pana Weye a jeho agentury Apprecial se čápi v Alsasku opět zabydleli a zdobí téměř každou domovní střechu. Uznáte tedy, že jsme měli průvodce z nejpovolanějších. Do našeho programu zařadil témata jako ochrana přírody, vztah turistů a zvěře, myslivost, přirozené způsoby pěstování lesa. Ale aby naše cestování nebylo jen odborně lesnické, navštívili jsme malou rodinnou firmu na výrobu čokoládových figurek Ritter, farmu s hovězím dobytčím a výrobnu 2 druhů sýra, které jsou typické pro tuto alsaskou oblast Munster. Vrcholem, na který všichni čekali, byla prohlídka družstevního vinařského sklepa s ochutnávkou několika druhů vín, které se tady v Alsasku pěstují. Na zdar naší cesty jsme si připili místním šampaňským. Pátek dopoledne – další zastávka. Tentokrát v německém Freiburgu. Očekává nás pan Rudi Suchant, vedoucí myslivecké sekce nejvýznamnějšího výzkumného lesnického ústavu v Německu. Má pro nás připravenou odbornou prezentaci o práci a výzkumech, které provádí on a jeho spolupracovníci – většinou monitoring rysa, vlka, divoké kočky, sledování migrace srn a jelenů. Hlavní bod jejich prá-

ce představuje výzkum tetřeva a sledování tetřeví populace, která ještě volně žije ve Schwarzwald. V přednášce jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o životě tetřeva hlušce a o současných vědeckých výzkumech. Teoretická část byla doplněna procházkou na nejvyšší horu v blízkosti Freiburgu Schauinsland, kde se nachází rozhledna. Pan Suchant se s námi podělil o své celoživotní zkušenosti, všechny informace zasazoval do historických

souvislostí a odborného kontextu. Studenti měli jedinečnou možnost seznámit se s nejnovějšími poznatky a s prací expertů v lesnickém oboru. Závěrečným bodem programu, na který se všichni nedočkavě těšili, byl Gornergrat - sedlo v centrálních švýcarských Alpách ve výšce 3120 m n. m. Jednoduché napsat, složitější realizovat. Bylo nutné absolvovat pětihodinový přejezd z Freiburgu do Sionu, kde jsme přenocovali v mládežnické ubytovně.

Sion je krásné švýcarské městečko v údolí Rhony s neopakovatelnou atmosférou, kterou dokreslují 2 impozantní gotické hrady. Myslím, že si každý tuto nádhery užil. Ale naše očekávání se upínala k Matterhornu. Konečně je neděle ráno, sedíme v buse a míříme do Zermattu, teď jen nezbytné formality – koupit lístky na vláček z terminálu v Täschu do centra lyžařského ráje Zermattu a pak skočit do zubačky a nechat se vyvézt mezi švýcarské čtyřtisícovky. Při jízdě pozorujeme, jak se střídají jednotlivé vegetativní stupně, ubývá lesa, zeleň se mění v holé pláne porostlé klečí a výše pak je horskými rozkvetlými loukami až v mrtvé kamenné pole. Horský řídký vzduch nás při výstupu z vagónu doslova paralýzoval. Bylo třeba chvíli postát, vstřebat tu nádhery a vyrovnat atmosférický tlak. Počasí nám přálo, bylo příjemně teplo, i když na mnohých místech ležely ještě velké závěje sněhu, slunce osvětlovalo vysokohorské štíty a my se kochali. Nemohli jsme odtrh-

nout zrak od té nádhery, ale bohužel nás tlačil čas. Čekal nás patnáctikilometrový sestup do Zermattu. Malá svačina, vrcholové foto a hurá na pochod. Museli jsme překonat 1800 výškových metrů, což byl na naše klouby, lýtka a stehna velký nápor. Ale zvládli jsme to všichni, někteří z naší skupiny ale navíc prokázali velkou osobní odvalu a mohli by se zapsat do klubu otužilců. Zlákala je průzračná voda horského plesa, které se nachází v nadmořské výšce 2800 m. Na hladině ještě plavala tříšť, ale naši chlapi se neohroženě vrhli do ledové vody. Samozřejmě vzbudili pozornost kolemjdoucích turistů, hlavně náruživých japonských fotografek. Sestup byl náročný, ale všichni jsme se „dohrabali“ k autobusu. Pak už nás čekal jen noční přejezd do Písku. Když jsme v pondělí v 9 ráno vystoupili před lesárnou, byli jsme moc rádi, že jsme přežili dlouhou cestu, ale také, že jsme prožili nádherný týden plný zážitků a poznání.

Mgr. Eva Schrollová

Sion, autor fotografie: Popo le Chien – Vlastní dílo, CC BY-SA 3.0

Dne 16. a 17. března letošního roku se v Kostelci nad Černými lesy konala akademická trubačská soutěž, která byla určená, ostatně jak název napovídá, studentům vysokých a středních lesnických škol.

Nemohli zde samozřejmě chybět trubači z lesnické školy v Písku. Náš třináctičlenný soubor byl složený především ze studentů nižších ročníků, takže jsme nečekali velký úspěch. Nakonec jsme se umístili na úctyhodném šestém místě se 186 body.

S tímto umístěním jsme byli docela spokojeni, ale zároveň zklamaní, protože k tomu, abychom se dostali do velkého finále, nám chyběl jen kousek.

Za náš soubor vystoupili i dva sólisté, a to Jiří Heřmánek na lesnici, který se umístil na 16. místě a Lukáš Zelenka na borlici, který se umístil na čtvrtém místě.

Ze soutěže si odvážíme hlavně mnoho dalších zkušeností a zážitků a těšíme se na další.

Martin Povolný, 2. B

Na začátku června poslal kolega z píseckého gymnázia Marek Tyle, učitel matematiky a skvělý muzikant, oběžník s prosbou, zda nemáme nějaké šikovné studenty literáty nebo hudebníky. Chystal soire začínajících umělců a zřejmě obeslal všechny školy.

Já věděl o Františkovi Pulkrábkovi z 1. A, že skládá vlastní songy a že je i zpívá, kolegyně Schrollová objevila básníka Dominika Farkase z 2. B.

Akce proběhla 20. 6. 2019 v podvečer na dvorku významného píseckého výtvarníka, řezbáře, bývalého učitele na dvou výtvarných školách, pana Jana Novotného. Je to nádherný inspirující prostor těsně sousedící se synagogou spojený prosklenou stěnou s umělcovým ateliérem.

Programem provázel hlavní organizátor Marek Tyle, pravidelně se střídaly literární části, které samozřejmě přednášeli sami autoři, s hudebními

vložkami, které obstarával „náš“ František, jediný hudebník tohoto podvečera.

Významnou součástí byly komentované ukázky výtvarných děl studentů a studentek gymnázia, které má zřejmě výtvarnou výchovu jako vyučovací předmět. Myslím, že kdyby se podobná akce ještě opakovala, určitě nezapomenu nabídnout k vystavení fotografie našich vynikajících fotografů.

Vzhledem k tomu, že kromě gymnázia se jiná písecká škola nezúčastnila, myslím, že můžeme naše studenty pochválit a přát jim, aby ve své aktivitě vytrvali. Blíží se další akce a soutěže, např. Náchodská prima sezóna, kde můžeme sklízet další vavříny.

Akci dokumentoval přední profesionální fotograf Jan Vávra, jehož fotografie na dokreslení atmosféry jsme si s dovolením vypůjčili.

PhDr. Libor Šimůnek

TROCHA POEZIE...

Pokud je mi známo
je pravdou
že jsme každý znamenán
svou vlastní touhou
proto všichni prolízáme
každou možnou d'ourou

Ignoruji,
ale i tak tě vidím,
z hloubi duše tě nenávidím.
Však chápu tě, jsi součástí žití
a kvůli tomu nesnáším tohle bytí.

Vždy jsem o tobě slýchal
spoustu nocí se mi o tobě noční můry zdály
o tobě, která se na mne od začátku dívala
zdáli.
Ale i přesto čas stále běží,
i mí přátelé a rodina mi mizí,
srdce již není mé, neboť je cizí,
po úplném zlomení, sedící ve svém křesle,
čekajíc na soudný den,
který má být uvězněním v mém vlastním
pekle.

To jsou chlípné pocity mé,
jež mi nedají oddychu,
to ony mi bestie brání v rozkvětu.

DOMINIK FARKAS

Jedna, druhá, třetí, čtvrtá,
tolik hlav je na mém stole státo,
pokud budeš chtít,
můžeš i ty u toho být.
Peroxid vodíku můžeš v rukou svírat,
zatímco budu kůži s hlav stahovat.
Neboj, nejsem žádný maniak,
pouze lebky z těch lišek si chci ponechat.
Byl jsi střelen nad ránem,
teď mi visíš pod ráhnem.
Toť mé nože, ty si tu brousím,
jež byly tupé, náhle se lesknou ostrím.

ŠTĚVANICE

Všechno pokrývala bělostná přikrývka. Díval se směrem ke kopci, který obklopovaly remízky, na kterých tu a tam seděli ptáci. V čím dál hustší tmě, výjev připomínal královský hermelín.

Marek Gatenbauer si protáhl ztuhlá záda. Natáhl se ke svému ruksaku pro cigaretu a posed zavrzal. Najednou koutkem oka zaznamenal na bílém prostoru před sebou pohyb, zapřel si zbraň o rameno a s nezapálenou cigaretou v ústech vyčkával, až se srna postaví z profilu.

Najednou se z lesa začalo ozývat dunivé praskání a lomoz. Palouček se srnou ozářil pruh světla. Velké kovové monstrum se s řevem motoru pomalu sunulo z lesa, v prohlubních se naklánělo a funělo. Tlusté pneumatiky harvestoru drtily zem pod sebou a vlačovaly do ní své šipkovité otisky. To už srna byla pryč. Marek si vztekle odplivl, ale kulovnici dál svíral v ruce a vyčkával. Čas se vlekl. Černé mraky na obloze o kousek ustoupily měsíčnímu světlu a louku před ním zalila smetana.

V křoví zapraskalo a ven vyhupkalo prase. Letmo se rozhlédlo a pak sklonilo hlavu k zemi. Mladý myslivec vydechl, přimhouřil oko a jeho ukazováček se začal sunout kupředu. Flinta sebou škubla, ohlušující výstřel se pomalu začal ztrácet ve tmě. Jakoby čas poskočil. Jeho puška padala dolů, kde se zabodla do sněhu. Prudce se předklonil a narazil hlavou do opěrky. Ruku si přitiskl k hrudi. Na zelených rukavicích se leskla ve světle měsíce jeho krev. Po zeleném hubertusu stékala a on sledoval, jak prokapává děravou podlahou a na sněhu pod ním tvoří zvláštní mozaiku. Přes nesnesitelnou bolest a paniku mu začalo být teplo a začala ho objímat únava. Hlavou se znovu praštil o opěrku před sebou. Pak všechno zčernalo.

Mohutný muž se zastavil u zvířete. Ukápla mu slza. Pohladil zvíře na srsti, na které se začal tvořit bílý povlak z jemných vloček, které začaly padat. Nenáviděl je, zabíjeli zvířata, která miloval. Teď konečně poznají hnutí Duha v té nejintenzivnější podobě, jakou kdy Šumava zažila. Nedají si říct a nedají. Už zlikvidoval tři. Výměnou za zastřelené zvíře, muž, který držel flintu v ruce, jak jednoduché. Naposled rukou přešel po tuhých štětinách, vložil zvířeti do úst zelenou větvíčku a otřel si pláčem zrudlé oči. Obrátil se k posedu a pohled mu potemněl. Chytl mladíka za nohu a surově ho strhl dolů. Marek dopadl

Doprovodná ilustrace, grafika ©Martin Salajka

sněhu. Jeho tělo sebou jenom tu a tam křečovitě škublo. Byl mrtvý. Šílený ochrance přírody do něj vztekle začal kopat, jako smyslů zbavený. V tuhém mase luplo několik žeber, jak praskly. Chytil ho za vlasy a s kůží mu je začal dýkou pomalu stahovat z hlavy. Do úst mu nacpal hrst smrkových větviček a s dvěma flintami pověšenými na rameni zmizel v lese, ze kterého dýchala studená tma.

Na Volary padl smutek a strach. Připomínal království z pohádky, ve které drak požívá jednu princeznu po druhé. Ale policie i obyvatelé věděli, že tahle pohádka dobře neskončí. Markovi to nedošlo a zaplatil za to. Mladý Gatenbauer byla poslední kapka. Myslivci přestali lovit nejen ve Volarech a okolních vesnicích. Strach z lovu přitiskl celou Šumavu jako neviditelná ruka. Poptávka po střelných loveckých zbraních padala na bod mrazu a v českých zbrojařských firmách zanikala celá oddělení. Tu a tam se našel ještě některý z mysliveckých patriotů, ale když policie uvolnila hrůzné fotografie těl zbavených trofejí, chuť k lovu ustávala nejen na Šumavě.

Lesy doslova mizely před očima, jak je zvěř nemilosrdně plundrovala. Rozpočet z ministerstva zemědělství nedostačoval ani po jeho zdvojnásobení. Ulice zaplavovaly, zejména v Praze, houfy zelených mas při demonstracích. Ministr životního prostředí byl napaden, když se v pozdních večerních hodinách vracel z jednání představenstva firmy na výrobu ochranného pletiva pro lesnictví a zemědělství. Hlásal deník Fórum 24. Do případu se vložila dokonce kriminální policie z Prahy, ale po neznámém masochistovi s chorobnou fixací k přírodě jakoby se slehla zem.

Jednoho dne našli obyvatelé Volar mrtvolu muže roztrhaného vlky. Byl to on. To, co chránil, mu nakonec vykopalo hrob. Na Šumavě se opět začalo lovit. Honosné naháňky a hony byly v plném proudu. A hnutí Duha se stahovalo do pozadí, až nakonec úplně zaniklo. Dodnes se stává, že na místech zužovaných lesním sériovým vrahem, chránícím zvěř, někdo podlehne ponurým myšlenkám lítosti a do noci zazní tlumený mlaskavý výstřel.

OTEVŘI OČI

Alkohol a cigárko,
pohoda a lehárko.
Zdvihnout oči a podívat se vysoko vzhůru
do nebes a pozorovat svou noční můru.

Člověk během života udělá mnoho chyb,
ale vím, že se je vždy pokusí nějak napravit.
Dobývat ztracenou lásku či rodinu,
tomu já říkám vhodný úkol pro hrdinu.

Úkol těžký, který se ne vždy splní,
ne v pohádkách, ba ne, to asi jen v našem snění.
Tak koukej na svět s otevřenými očima,
vždyť čekáš na ty chvíle, teď ti vše přece začíná.

DEN BLBEC

Dnešku, no, snad všechno přálo,
bylo krásně a slunce hrálo.
Nová holka a moje šance,
to tak bývá, ach ta moje tolerance.

Vztah na dálku a k tomu vodka,
no uznej sama, pořád lepší než malinovka.
Dnešní bar a k tomu sklenka
a v mozku se mi zjevila stará myšlenka.

Byla super, kéž by moje,
Já to ale nevzdám bez viny a boje
Můj nepřítel je žárlivost
a to se mnou udělá docela dost.
Byl čas a ona musela jet,
no tak ahoj, snad za pár let.

ŠKOLA JE ŽIVOT BLÁZNŮ

Ach jo, je to velká škoda,
vše uteklo jako voda.
Léto už je za námi,
a škola zase před námi.

Ráno, když se probudím,
mozek si hned obnovím.
Pobývám si v ústavu
a sháním si potravu.

V jídelně se otrávíme,
v hospodě zas vyléčíme.
S přáteli je zábava,
s některými otrava.

V lavici hned po ránu
je to vlastně na ránu
Pod vodu si hlavu dám
a budu v tom zase sám.

PLAMEN

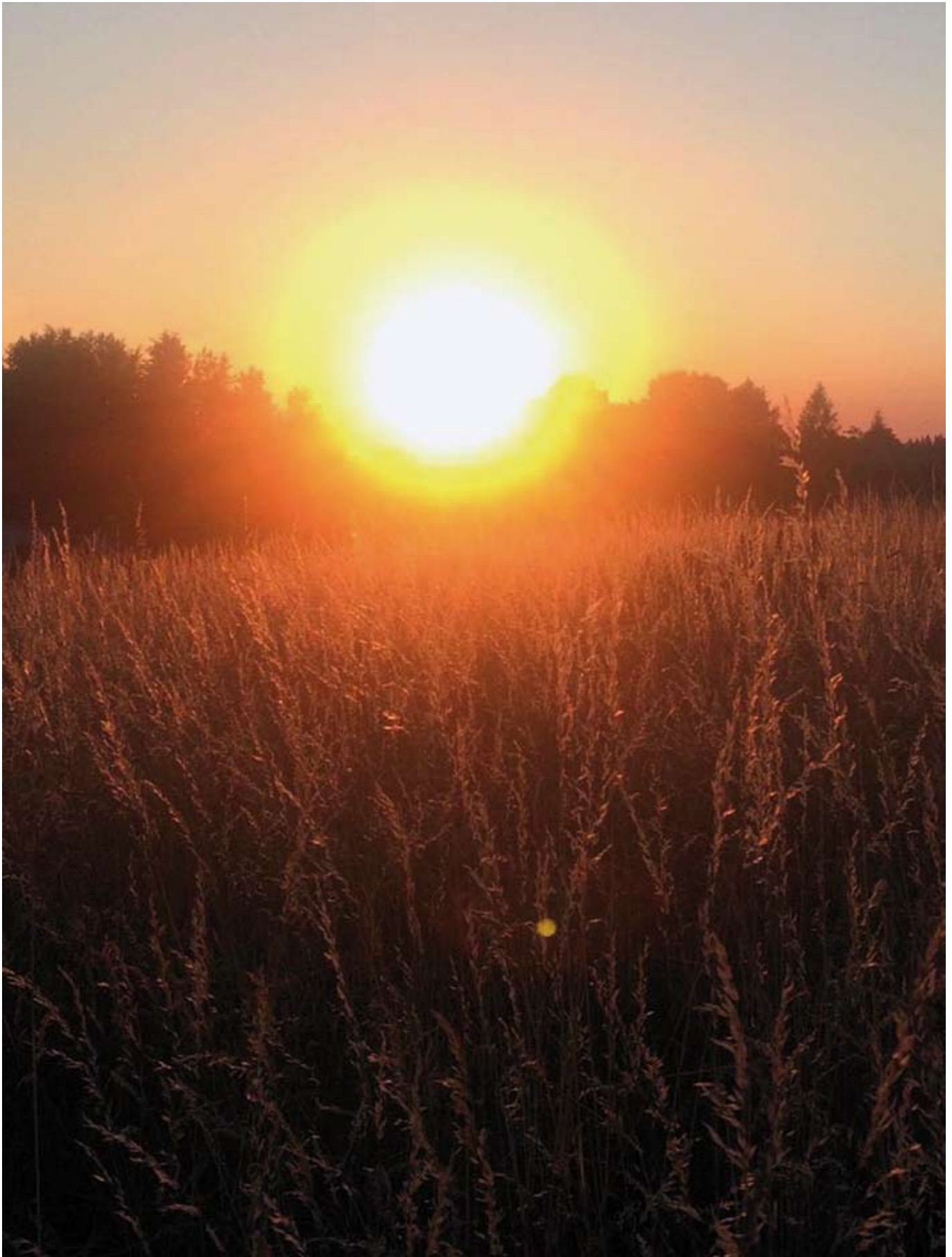
Strach anebo radost,
jasně, to je velká starost.
Co bylo a bude,
ano, to je těžké všude.

Člověk je zraněný, člověk je šťastný,
ve městě ne, spíše doma, a to jen na vsi.
Ráno tě probudí paprsky slunce
a večer usneš hned po meduňce.

Plamen v tvém srdci stále hoří,
cizí city a marnivost vše zboří.
Ať každý pozná sám, jak to bývá,
na hořící plamen se však nezapomíná.

MARIE KOUBOVÁ
TROCHA POEZIE...

FOTOGRAFIE ŠTĚPÁNKY ŠPINDEROVÉ

SAMOROST

ČASOPIS LESNICKÝCH ŠKOL V PÍSKU

www.lespi.cz

SAMOROST – občasník VOŠL a SLŠ B. Schwarzenberga Písek, 1. číslo, ročník 40, rok 2019

Redakční rada: Marie Sojková, Daniel Prchal / Autoři © Tomáš Urban, Dominik Farkas, Marie Koubová, Žaneta Žežulářová, Michaela Požárová, Martin Povolný, Mgr. Eva Schrolllová, PhDr. Libor Šimůnek foto © Štěpánka Špinderová, Jan Vávra, Popo le Chien, ing. Zdeněk Novák, fotogalerie www.lespi.cz, fotoarchiv Samorost / ilustrace © Martin Salajka/ grafická úprava: praam studio / Termín vydání: 28. června 2019